

ת"פ 11/11/1984 - מפעת 1965 (1987) בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 11-11-1984 מדינת ישראל נ' מפעת 1965 (1987) בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט אליאנה דניאל
ה浼בקשת מפעת 1965 (1987) בע"מ
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה להורות על עיכוב ביצוע חילוט ערבות בנקאית אוטונומית בגובה 700,000 ₪ אשר הופקדה על ידי המבקשת לשם הבטחת ביצוע התחייבותה במסגרת תיק זה.

הרקע לבקשת

בנוגד המבקשת ואחרים ניתן גזר דין ביום 14.7.14 במסגרת הסדר טיעון, בגין ביצוע עבירות מתmeshכות על חוק אויר נקי, התשס"ח-2008, החוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961, חוק רישי עסקים, תשכ"ח-1968, ועוד.

במסגרת ההסדר הסכימו הצדדים, בין היתר, כי על המבקשת לקבל רישיון עסק בתוך 28 חודשים מיום מתן גזר הדין, לאחר קבלת אישור המשרד להגנת הסביבה, ולהסדיר בתוךvr כר את ניהול תחנת המעבר אותה היא מנהלת, תוך עמידה בכל הדרישות להן נדרשת תחנת מעבר. כן הוסכם על הצדדים כי על המבקשת לעמוד בתנאים נוספים אשר פורטו בפרוטוקול.

כערובה לעיכוב ביצוע צו הסגירה ולהבטחת **מלוא** התחייבותה, הוסכם כי המבקשת תפקיד ערבות בנקאית אוטונומית בגובה 700,000 ₪.

עוד נקבע, כי ערבות בנקאית זו תחולט על ידי המשרד להגנת הסביבה, בכל מקרה של הפרת התחייבות המבקשת, לאחר מתן הודעה מוקדמת בכתב, בעקבותיה תהא המבקשת רשאית לפנות לבית המשפט בבקשת לעיכוב ביצוע החילוט. כן נקבע כי העربות תושב לבקשת בתוך 14 ימים ממועד הצגת רישיון העסק למשיבה, או עם סגירת תחנת המעבר.

הבקשת אכן העמידה את העARBOT הבנקאית האוטונומית, כמוסכם בין הצדדים. בכתב העARBOT עצמה הוצהרו על ידי המבקשת, בין היתר, הדברים הבאים:

"אנו מתחייבים לשלם לכם כל סכום או סכומים עד לסך הנ"ל תוך **14 ימים** מתקבלת דרישתכם הראשונה בכתב שתגיעו אלינו, מבלי להטיל עליהם לבסס או לנמק את דרישתכם בתהילך כלשהו או באופן כלשהו.. ומבליל לטעון כלפים טענת הגנה כלשה'.." .

בהתאם להסכמות שגובשו בין הצדדים בעת הצגת הסדר הティיעון, פנתה המבוקשת פעמיים לבית המשפט לאחר מתן גזר הדין, בבקשת לקבלת ארכאה טרם כניסה צו הסגירה לתקף.

וככן, נעתרתתי לשתי פניותיה אלו של המבוקשת, וניתנו לה שתי אורכות במסגרת עוכב צו הסגירה של תחנת המעבר, **הארכה האחרונה פגה ביום 2.12.17**. לא לモותר לציין כי הארכות ניתנו בתחום בהם עוכבה הסגירה מלכתחילה, ובכללם נותרה הערבות הבנקאית על כנה (ר' החלטתי מיום 3.7.17).

כפי שיבואר בהמשך, גם לאחר גזר הדין עברה המבוקשת, לשיטת המשיבה, עבירות שונות, ולפיכך הוגשו נגד המבוקשת מספר כתבי אישום נוספים, התלוים ועומדים כתע בבית המשפט ונידונים על ידי מותבים אחרים.

ואולם חרב מספר אורכות שניתנו למבוקשת, הן במסגרת הצגת ההסדר והן לאחר מכן, טרם ניתן לה רישויו העסק המיויחל, והרישוי הזמני שניתן פקע לפני מעלה משנה וחצי.

בנסיבות אלו סירבה המשיבה לחזור את רישויו העסק עד להשלמת שדרוג התחנה, וביום 12.3.19 הוגש לבית המשפט במסגרת ת"פ 18587-02-19 המתנהל בפני מותב אחר, הסכם חדש שנחתם בין הצדדים, אשר קיבל תוקף שיפוטי ביום 13.3.19. במסגרת הסכם חדש זה, בהתאם להחלטה, הפקידה המבוקשת ערבות חדשה בסך 1.2 מיליון ₪ (להלן: "הערבות חדשה" או "הנוספת" /או "הסכם החדש").

ביום 8.10.19 הגישה המבוקשת בקשה להחזרת הערבות האמורה, ובהחלטה מיום 22.12.19 נדחתה הבקשת (להלן: "ההחלטה בעניין השבת הערבות"). ערעור על החלטה זו נמתק על ידי בית המשפט המחוזי מרכז.

טענות המבוקשת

הבקשת עותרת כאמור להורות על עיקוב ביצוע החלטות, נוכח הודעת המשיבה למבוקשת ביום 7.1.20 כי בכוונתה לחייב ערבות זו.

בקשת המבוקשת להימנע מביצוע החלטות מושתתת על מספר טענות, אשר תפורטנה להלן:

1. דין הודעת המשיבה על חילופי הערבות להבטל, שכן המוסגרת הנורמטיבית למתן הערבות ותנאייה מעלים תהיות ומציבים סימן שאלה באשר לתקופותה המשפטיות.

בעניין זה נטען, כי הערבות ניתנה במסגרת גזר דין, גם שהחוק אינו מתייר ענישה בדמות של הפקדת ערבות בגין איית הנינתה לחילוט.

2. המשיבה הודיעה על כוונה לחייב את הערבות מבלתי שפירטה זכאותה לחילוט, לא פירטה אילו התחייבות הופרו ולא צירפה כל ראייה. נטען כי ההודעה הוגשה כחלק מניסיון ללחוץ על המבוקשת להגיע להסדר בתיק אחר המתנהל נגדה.

על פי הנטען, לא קיימותUILות לחילוט. לא הוכח שהמבקשת הפרה התחייבותיה במסגרת UILות תחנת המעבר, וככל שהוא עיכובים הרי שאלן הוסדרו בהסכם החדש וגבו בערבות הנוספת. לחילופין, נטען כי המבקשת נקטה בכל האמצעים על מנת להסדיר את קבלת הרשיון, העיכובים נבעו בשל נסיבות שאין תלויות בה, ומשכך אין בסיס לחילוט הערבות.

3. המבקשת פvlaה בהתאם למנגנון שהוסכם בין הצדדים לשם קבלת רישיון העסק, וכן קיבלה רישיון זמן ביום 14.11.17, אשר הוארך עד ליום 31.1.19. לדבריה, לא עלו טענות מצד המשיבה בדבר תוקפו המשפטי של הרישיון הזמן.

נטען כי גזר הדין לא הינה השבת הערבות במתן רישיון קבוע, אלא קבוע כי הערבות תושב למבקשת עם קבלת הרישיון. עוד נטען בהקשר זה כי הרשות מנעה מלחתת רישיון לצמיות ממילא, ולפיכך כל רישיון שניית הוא בבחינת רישיון זמן.

4. ההסכם החדש שנחתם בין הצדדים ואשר קיבל תוקף שיפוטי כאמור, הותנה בהפקדת הערבות הנוספת ויש בו כדי לגלם מצב עובדתי ונסיבות חדש. המבקשת פועלת בהתאם להסכם זה.

נטען כי ההסכם החדש חלפי להסכם הקודם, והערבות החדשה חלפית לערבות הראשונה, כך שככל שתפרק המבקשת את התחייבותיה כלפי המשיבה, במסגרת ההסכם החדש, תוכל המשיבה לקבל לרשותה את סכום הערבות החדשה.

לפיכך, נטען, לא ניתן לבקש את חילוט שתי הערבויות, שכן בדרך זו עשויה המשיבה להיפרע פעים ממשתי ערבות מקבילות ושונות בגין אותן הפרות.

5. شيء והשתק - על פי ההסדר וגזר הדין הייתה המשיבה אמורה לחייב את הערבות עם הפרת התחייבויות, תוך מתן 14 ימים שיאפשרו למבקשת להתנגד לבקשתה, לתקן את הטעות או לרפא את ההפרה. ואולם, כל הودעה כאמור מצד המשיבה לא ניתנה בזמן אמת ולכן נמנעה האפשרות לרפא את הפרות.

בעניין זה מפנה המבקשת לסעיף 26 לחוק העARBOT, תשכ"ז - 1967, וטעונת כי בהתאם לחוק נדרש המשיבה להודיע תוך פרק זמן סביר על אי קיום התחייבות, על מנת שהמבקשת תוכל לנסות ולתקן את המחדל. ואולם

המשיבה לא פעלה להקטנת הנזקים.

6. פריט 5.1 א של התוספת בצו רישי עסקים (עסקים טיעוני רישוי), תשע"ג - 2013, קיבל תוקף חוקי רק בשנת 19¹, ולכן לא הייתה תחוללה לפרט זה בעת ההגעה להסדר.

7. מימוש הערבות בשלב זה יפגע כלכלית ב厶בקשת הנמצאת בעיצומן של פעולות שידרוג התחנה. זאת, לצד הערבות המוגדלות החديدة שהופקדה, יביאו להשלכה הרת גורל על מצבה הכספי, והדבר מהוות נסיבה מיוחדת המצדיקה מניעת חילוט הערבות.

8. הערבות שמתבקש חילוטה הוגשה ב-19.12.22 ביוזמת המשיבה כמפורט בתיק נוסף המתנהל כנגד厶בקשת בפני מותב אחר, ומ声称 סדר הדין מחיב כי המוצג "שאר בידי בית המשפט עד לסיום ההליך המשפטי והפיקת פסק הדין לחלוּט. נטען כי רק המותב הדין בתיק האخر מוסמך בסיום ההליך להחזיר את הערבות או לחלטה".

厶בקשת תמכה בקשה במסמכים שונים, ובهم העתקי רישיון העסק הזמני שנינתן על ידי המועצה האיזוריית חוף השaron מיום 14.11.17 עד 30.4.18 ומיום 1.5.18 ועד 31.1.19, מכתב מהלשכה המשפטית של המשרד להגנת הסביבה לראש רשות הרישוי במוועצת המקומית קדומים באשר לתחולתו של פריט 5.1 א של התוספת בצו רישי עסקים, ועוד.

תגובה המשיבה

בראשית תגובתה הלינה המשיבה על התנהלותה של厶בקשת אשר בחרה להגיש את הבקשה במסגרת תיק נוסף המתנהל כנגדה, ולא במסגרת תיק זה. נטען כי הדבר נעשו בחומר תום לב, באופן המונע להכשל את בית המשפט, תוך בחירת מותב ושימוש לרעה בהליכי המשפט. משכך, התבקש לדוחות את הבקשה על הסוף.

כן נטען כי ערעור אותו הגישה厶בקשת על החלטתי בבקשת השבת הערבות, במסגרת החלטתי שלא להшибם厶בקשת את הערבות, הוגש "בתנאי" שלא תתקבל בקשה הנוכחית, וכי מדובר במעשה פסול.

באופן מהותי נטען כי בהתאם להסכמה הצדדים, ככל ש厶בקשת המבוקשת להימנע מחילוט הערבות, היה עליה להראות שלא קיבלה את הרישיונות וההיתר החדש בשל סיבות שאין תלויות בה, וזאת לא עשתה.

마חר שעסוקין בערבות בנקאית אוטונומית, טענה המשיבה כי אין לקשור בין עסקת היסוד, וכן עקרון עצמאות הערבות הבנקאית. מטרם קיבלה厶בקשת רישיון עסק ומנגד טרם סקרה את העסק, לא עמדה המבוקשת בהתחייבותה בגין ניתנה הערבות, וכן מה למשיבה הזכות לחייב את הערבות. מדובר בדרישת חילוט בגין עליה המופיעה בכתב הערבות וכן לא חלה על המשיבה כל חובה לנמק ולהוכיח האם וכי צד הפירה המבוקשת את עסקת היסוד.

כן נטען כי חלק מטענות התביעה כבר נידחו על ידי בית המשפט בהחלטות קודמות, וחרף זאת שבה התביעה ותוענתו אוטון טענות ממש.

תשובה התביעה לתגובה המשיבה

הביקורת טענה כי יש להחיל על התביעה את כללי הפרוצדורה הפלילית, ולדעת התביעה בדומה לאופן בו נשמעות ראיות ומוכרע הדיון, כפי שנעשה בעת הפעלת ענישה מותנית או התchieבות. משכך, התבקש כי המשיבה תפרט את העילות העובדיות והמשפטיות המאפשרות חילוט, וכן מה מעין "משפט זוטא", לרבות שמיות ראיות, טרם החלטה אם יש להורות על חילוט הערבות.

כן נטען - מבלי לפרט או להציג ראייה כלשהי - כי העיכובים בקבלת הרישוון נבעו מסיבות שאינן תלויות בבקשתו.

עוד טענה התביעה **לראשונה**, כי **הערבות אינה ערבות עצמית אוטונומית** אלא כתוב ערבות.

לטענה, עם קבלת הרישוון הזמן היא הייתה זכאית לקבל לידי בחזרה את הערבות, כעולה מגזר הדיון.

אשר לטענה כי ההסכם החדש הוא חליפו של ההסכם הקודם, הפנימה התביעה לעודות מנהל המחוות מר גدعון מזור מיום 12.1.20 במסגרת ת"פ 18587-02-19, ממנה נלמד, על פי הנטען, כי ההסכם החדש אמרור להביא את התנהנה למצוב המשפטי הנדרש על ידי המשיבה.

השלמת טיעוני המשיבה

הערבות הבנקאית ניתנה במסגרת פסק דין שנtan תוקף להסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, ולפיכך יש לדוחות את טענות התביעה אשר לכללי הפרוצדורה הפלילית מחוסר רלבנטיות. המשיבה הרחיבה ועמדה על חשיבות מוסד הסדרי הטיעון על פי ההלכה, ועטרה לכבד את הסכמת הצדדים בעניין זה.

נטען כי במסגרת ההסדר שבין הצדדים ניתן לבקשת פרק זמן ממשמעותו לשם הסדרת רישוון העסק, וכעורבה להתחייבותה ועל מנת להבטיח כי תפעל להסדרת הרישוון העמידה התביעה את הערבות הבנקאית. בהמשך הסכימה התביעה עצמה כי הערבות תהא בתוקף גם בתקופת האורך אשר ניתנה לבקשתה, ולפיכך, יש מושום מצח בטענה הנוכחיית, בחלוף כ-6 שנים ממועד מתן גזר הדיון, כנגד הערבות. הובהר כי בהיעדר ערבות, לא הייתה המשיבה מסכימה להסדר שהוצע, ובבקשת התביעה כעת חותרת לפיקח תחת ההסדר ופגיעה בעקרון הסתמכות.

בהתאם להסדר, על התביעה לנצל להראות כי נקבעה בכל האמצעים לשם הסדרת התנהלותה, ואולם התביעה לא טענה כל טענה עניינית אשר לעמידה בהתחייבותה, היא אינה אוחזת ברישוון לעסק, וגם ההיתר הזמן שנייתן לה לא עמד בתנאי פסק הדיון, שכן לא ניתן בהסכם המשיבה. בעתרה מנהלית אותה הגישה התביעה, עת"מ 19-01-75011.

(מחוזי מרכז), נקבע כי אכן המבוקשת פולה ללא רישיון עסק קבוע.

בנסיבות אלו נטען כי פנית המבוקשת לבית המשפט געשתה תוך שימוש ציני בהילכי המשפט, והתבקש לדחות את הבקשה ולהשיט על המבוקשת הוצאות הולומות.

השלמת טיעוני הצדדים בעל פה

בדיוון שהתקיים ביום 26.7.20 חזר ב"כ המבוקשת על טיעונו, ועתר לשמיית ראיות טרם החלטה בדבר חילוט הערבות. נטען כי לא ניתן לחתוט על ראיות אוטומטי, תוך הפניה לפסיקה בסוגיה.

כן חזר ב"כ המבוקשת גם על טיעונו בכל הנוגע לאי תחולת המפרט האחד לפעולת תחנת מעבר, על פי סעיף 5.1 א לתקנות, בעת הגיעו להסדר הטיעון. נטען כי לא הובאו ראיות שיצביעו על כך שהמבוקשת אינה עומדת בתנאים להפעלת תחנה ולקבלת רישיון.

לשיטתו, אם רוצה המשיבה לחתוט את הערבות, יתכן שיש מקום לחכות להרשעה בתיק הנוסף.

ב"כ המשיבה הבירה מנגד כי כתוב האישום שהוגש בשנת 2011 מיחס לבקשת עבירות שבוצעו בשנים 2007 - 2008. בהתאם להסכמות משנת 2014, במסגרת הסדר הטיעון, היה על המבוקשת לעמוד בכל הדרישות וה坦אים להפעלת תחנת מעבר לפוסלת מעורבת תוך 28 חודשים מיום גזירת הדין, ובכלל זה לאחזק ברישיון עסק לאחר קבלת אישור המשרד להגנת הסביבה. ואולם המבוקשת לא נקטה בכל האמצעים ולא עמדה בתנאים המחייבים אותה בהסדרת תחנת המעבר, וטרם קיבלה רישיון עסק.

אם לא די בכך, הרוי שה 请求 אף המשיכה ליזיר מפגעים, ולפיכך הוגש נגדה כתוב אישום נוסף שנענינו במפגעים האמורים.

כן נטען כי המבוקשת לא הציגה כל ראייה על מנת ללמד כי הרישיון לא ניתן לה מסיבות שאין תלויות בה, וכי ההסדר החדש לא בא במקומו של ההסדר אליו הגיעו הצדדים בשנת 2014.

המשיבה הוסיפה וטענה כי המבוקשת מתנהלת באופן שאינו שחוק, ווענת טענות שונות בפני גופים שונים, הגישה כאמור את הבקשה הנוכחית בפני מותב שאינו דין בתיק אחר, הגישה עرار על החלטתי מחודש דצמבר 19' לבית המשפט המחויז או למקרה ביקשה לעכב את הדיון בערר, ונגהה כמתואר על מנת להביא לדוחית הקץ ולהימנע מהחילוט הערבות, תוך בזבוז משאבי בית המשפט ופגיעה בסביבה.

דין

כמפורט לעיל, הצדדים הגיעו בחודש נובמבר 2014 להסכמה במסגרת הסדר טיעון אשר הוצג בבית המשפט ואומץ על ידו. במסגרת זו הסדר המנגנון לעיכוב צו סגירה לעסקה של המבוקשת, והוסכם כי המבוקשת תפעל לקבלת רישיון

העסק לאחר קבלת אישור המשרד להגנת הסביבה. לצורך הבטחת התחייבותה אלו וכעורבה לעיכוב ביצוע צו הסגירה לתחנת המעבר, העמידה המבקשת ערבות בנקאית אוטונומית בגין 700,000 ₪.

עוד הוסכם, כי במידה ותבקש המשיבה לחייב את העrobot, תודיע על כך למבקשת, אשר תוכל לפנות לבית המשפט בבקשה להימנע מביצוע החלטות.

בעת הנוכחית, בחלוף כ-6 שנים ממתן פסק הדין, וחurf אורכות שניתנו למבקשת, טרם הסדירה המבקשת את התנהלות תחנת המעבר, לא קיבלה רישיון עסק כדין, ואין בידיה את מלאו האישורים הנדרשים בהתאם להסדר הטיעון.

על רקע זה הודיעה המשיבה למבקשת כי היא מבקשת לחייב את העrobot שהופקדה. פניה המבקשת לבית המשפט בבקשה להימנע מכך, נעשתה בהתאם למנגנון עליון הוסכם.

כמובא לעיל, המבקשת פעולה לאורך השנים בהתאם למנגנון עליון הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, ובכלל זה פניה פעמיים לבית המשפט בבקשת למתן ארכה טרםימוש צו הסגירה שניתן לתחנה.

בנסיבות אלו יש להזכיר על טענות המבקשת, בעת הנוכחית, כי קיימים סימני שאלה באשר לתקופת המשפטית של העrobot עליה חתמה.

אין בידי לקבל את טענות המבקשת כתע, לפיון החוק אינו מאפשר חתימה על ערבות שכזו במסגרת גזר הדין, טענות החותרות תחת הסדר הטיעון אותו גיבשה המבקשת, לאורכו פעולה לאורך השנים, ומוטב היה כי טענות אלו לא תיטענה. לא מותר לציין בהקשר זה כי המבקשת עצמה הסכימה כי העrobot הבנקאית תמשיך לעמוד בתקף בתקופת הארכה, במסגרת לפחות אחת מבקשותיה להארכת עיכוב הביצוע לצו הסגירה (ר' הودעתה מיום 14.6.17).

אין מקום להזכיר מילים באשר לחשיבות מוסד הסדר הטיעון, ובענין זה יש ליתן משקל ממשי לטענת המשיבה, אשר בהירה כי ככל שהיא יודעת בזמן אמת כי המבקשת תכפר באפשרות לחייב את העrobot, לא הייתה מגיעה עמה להסדר שהוצע בבית המשפט.

אף באשר לטענות בדבר תוקפו של ס' 1.5 לנוספת בצו רישיון עסקים (עסקים טיעוני רישוי), תשע"ג - 2013, הרי שבאופן מהותי ייאמר כי דומה שהמבקשת עצמה אינה חולקת על כך שאינה אוחזת כתע ברישיון עסק, אינה חולקת על כך שעליה לקבל רישיון, ולפיכך שאלת תוקפותו של סעיף מסוים בצו הינה משנה למלול הנדון.

זאת ועוד, בהודעתה המצוינת לעיל מיום 14.6.17, הסכימה המבקשת כי מתן הארכה טרם כניסה צו הסגירה לפועל, תותנה בין היתר בעמידת המבקשת בס' 1.5א למפרט האחד, וגם בנסיבות אלו יש להזכיר על כפירתה כתע בחובתה לעשות כן מלכתחילה, ועל טענתה כי ההסדר בין הצדדים הוא VOID.

בנסיבות האמורות, שההמבקשת עדין אינה אוחזת ברשות, לא ניתן לקבל את טענתה לפיה רשות העסק הזמני שניתנה ב-14.11.17 הצדיק את השבת הערבות. לא לモתר לציין כי אף המבקשת עצמה לא סקרה כך בזמן אמת, ולא עתרה להשbat הערבות. אף אם יצא מנקודת הנחה כי הרשות נמנעת מליתן רשותות לצמיות, הרי שאין חולק כי הרשותות הזמניות שניתנו למבקשת מאז גזר הדין ניתנו לה גם שלא עמדה בתנאים הנדרשים לקבלת רשות, ובוואדי שלא בהתאם לדרישות המשרד להגנת הסביבה. יזכיר בהקשר זה כי לטענת המשיבה הרשות הזמני ניתן ללא אישורה, בנגד להסכמות במסגרת ההסדר.

לא ניתן לקבל גם את טענת המבקשת לפיה ההסכם החדש בא בנעליו של הסדר הטיעון, וכי גם הערבות החדשה באה בנעלי הערבות הנידונה. המשיבה טענה כי הדברים הובחרו למבקשת במסגרת המשא ומתן טרם החתימה על ההסדר החדש, ואכן, במסגרת הדיון בבקשת להשbat הערבות צירפה המשיבה חלק מטויות ההסכם החדש, בו צוין במפורש ע"י המשיבה כי "תכן שהערבות הנוכחית תמומש - ללא קשר לערבות החדשה".

חזקת כי לו היו מסכימים הצדדים כי הערבות החדשה תבוא חלף הערבות הנידונה, היה הדבר מצוין מפורשות בהסכם, והצדדים אף היו פעילים להשbat הערבות הקיימת. יתרה מכך, ס' 6.11 להסדר החדש מבהיר מפורשות כי - "אין בהסכמת דלעיל בכדי למנוע מהמשרד להגנת הסביבה לנוקוט בכל הליך משפטי על פי דין (אזורתי, מנהלי או פלילי), לרבות הליכי ביצוע, נגד הנאים או מי מטעם על הפרות שבוצעו עבור לחתימה על הסדר זה", ומכאן שההסדר אינם בא במקום הליכים או הפרות קודמות להסדר אותו ביצעה המבקשת.

בנסיבות אלו אין בידי לקבל את הטענה כי יש בעדות מנהל המחו זיקתית תיק אחר כדי ללמד כי ההסכם החדש החליף את ההסדר הקודם, ואין נסף עליו.

אף בטענה כי מדובר בכפל ערביות ובכפל פירעון אפשרי למשיבה אין ממש, שכן כאשר תלויים ועומדים כנגד המבקשת מספר כתבי אישום נוספים, הרי שככל אחת מהערביות יש בה כדי לשמש ערובה להבטחת התchieיות המבקשת בגין כתוב אישום שונה או התchieות שונה לפני הרשות, וכך ניתן לכוארה בשל ביצוע נפרד ושונה של עבירות.

אשר לטענה כי המשיבה הודיעה על כוונה לחייב את הערבות מבלתי שפירטה זכאותה לחייבות הופרוי, יאמר כי במכتب ההודיע על כוונת החילוט שנשלח למבקשת ביום 7.1.20, צוין כי החילוט נעשה בהתאם לפסק דין ולהחלטותי מיום 3.7.17 ו-23.12.19, בעקבות הפרת התchieיות המבקשת המפורטות בהחלטות דן. יוטעם בהקשר זה כי בהחלטתי מיום 3.7.17 צייתי כי לטענת המשיבה, פועלת הנאשמה תוך פעולה לקוי של תחנת המעבר, מקיים בך חשש לגרימת מפגעים, ואני עומדת בדרישות חוקים שונים, בהם חוק שמירת הניקיון תשמ"ד-1984 וחוק אויר נקי, התשס"ח-2008.

מנגד, המבקשת לא תמכה טענותיה הנוכחיות, לפיהן ככל שהוא יעכובים בהסדרת תחנת המעבר אלו היו בשל נסיבות שאינן תלויות בה, ולא תמכה בריאות כלשהן את טענתה כי נקטה בכל האמצעים על מנת להסדיר את תחנה.

כאן המקום להזכיר מספר מילים למעמדה של הערכות הבנקאות האוטונומית.

בהתאם לפסיקה, ערכות בנקאות אוטונומית עומדת בפני עצמה, ללא קשר לעסקה שנעשתה בין החיבר לבין הנושא. היא משמשת כמעין צ'ק פיקדון פתוח ובר פירעון אותו ניתן למש אל מול הבנק, עם הפרת החוזה או התנאים לשמה ניתנה.

על הבנק להעביר למוטב את הסכום במלואו, מבלי שהוא עליו לבקש ממנו לנמק או להוכיח את דרישתו, ולפיכך ניתנת הערכות למימוש ללא צורך בהוכחת עליה למימושה. משום כך מוגדרת היא אוטונומית.

בע"א 11123/03, ט.ש.ת חברה קבלנית לבניין בע"מ נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 2.10.05 (פורסם בנבו), נידונה בקשה דומה לבקשת שבפני, להימנע מחילות ערכות. בית המשפט העלון עמד על עקרון העצמאות, המKENה לערכות מעמד עצמאי, לצד מתן ביטחון למוטב כי יוכל למש את הערכות בהתאם לתנאים הנהוגים בכתב הערכות. נפסק כי מניעה "מהגערב לחלה את הערכות, עשוי לגרוע מתכליתה של הערכות הבנקאית לשמש כאמור חשוב ששוב להקנית ביטחון ויציבות בעסקאות מסחריות", וכן כי -

"**עצמאותה של הערכות הבנקאית שלפנינו, נלמדת מנוסח כתוב הערכות, לפיו הבנק התחייב לשלם כל סכום שיידרש לשולם בגבולות סכום הערכות בלבד שהמסיבה תהא חייבת למציא כל הנמקה, ראייה, פס"ד, או אסמכתא משפטית אחרת".** נוסח זהה, המזיכה את הנערב בפירעון הערכות בלבד שזה יאה חייב לבסס את הדרישת, נחשב כסמן העיקרי אשר מאפיין את האוטונומיה של הערכות הבנקאית".

לפיכך, בהתאם להלכה הפסקה על הערב לשלם את הערכות עם דרישת הנערב, מבלי שהלה יצטרך לבסס את דרישתו.

בהתאם להלכה, קיימים שני חריגים לעקרון העצמאות של הערכות הבנקאית: חריג המרימה וחraig הנسبות המיעודות. חריג המרימה מתקיים רק במקום בו בוצע מעשה תרמית חמור מצד המוטב - ודבר שכזה לא נתען על ידי המבקשת בפני.

חריג ה"نسبות המיעודות" מתקיים כאשר קיימות נسبות מיוחדות שענין התנהגות חמורה במיוחד של הנערב, אף שאינה מגיעה כדי מרימה", או התנהגות שרירותית מצד הנערב, התנהגות המונעת בעיליל משיקולים זרים, וכיוצא בזה. כבר במסגרת ע"פ 3130/99, שובל הנדסה ובניין (1988) נגד י.ש.מ.פ. חברה קבלנית לבניין בע"מ ואח', ניתן ביום 25.2.04, נקבע כי כדי להיכנס לגדרו של חריג ה"نسبות המיעודות", אין די בקיום מחלוקת חזית בין הצדדים לעיסוקת היסוד, אלא בהתנהגות חמורה או שרירותית של המוטב בבוואו לדרש את חילות הערכות.

טענת המבקשת כי המשיבה מבקשת לחלה את הערכות על מנת להפעיל עליה לחץ לשם הגעה להסדר טיעון לא נתמכה בראייה כלשהי או תצהיר, ואני מוצאת כי היא עולה כדי הנسبות המיעודות המוגדרות בפסקה.

"הפעלתם של חריגים אלה, נקבע בפסקה, צריך שתיעשה במסורת, "כשל בית המשפט לשקל את הצורך להגן על מוסד הערכות, ומנגד לו - את הצורך למנוע שימוש ערביות בידי מוטב הנגוע במרמה או בחוסר תוק לב ואין הניתן בולטים" (ע"א 11123/03, ט.ש.ת חברה קבלנית לבניין בע"מ, המצוין לעיל).

דברים דומים נפסקו גם ברע"א 2502/13, האחים שגראיו ייזום ובניה בע"מ נגדי החזקות דירות יוקה בע"מ, ניתן ביום 14.4.13 (פורסם בנתנו):

"כידוע, ערבות בנקאית אוטונומית מהווה חיוב עצמאי הנימן לימוש על ידי המוטב שלא תלות בעסקת היסוד. לעיקרון זה, הקורי "עיקרון העצמאות", תכלית חשובה - הוא משחרר את המוטב מן הצורך להילחם משפטיים בקשר לעסקת היסוד וכן מאפשר שימוש מהיר ויעיל של כספי הערכות, באופן שմגביר את הוודאות והיציבות בחיי המסחר. לצד עיקרון זה, חל על הערכות "עיקרון ההתאמנה" המבטיחה כי שימוש כספי הערכות "עשה אך בהתקיים התנאים הקבועים בכתב הערכות".

גם באותו עניין טענה המבוקשת כי חילוט הערכות נעשה ללא סיבה ובניגוד להסכם שבין הצדדים, וכן טענה כי בין הצדדים נכרת הסכם מחייב חדש. ואולם בתו המשפט המחויז והעלון דחו את הטענה, ובבית המשפט העליון נקבע - "הmbוקשת לא הרימה את הנטול הלכוארי שהוטל עליה להראות כי חילוט הערכות נעשה באופן שרירותי או בחוסר תום לב בולט וקיצוני באופן שיצדיק את מתן צו מניעה המבוקש".

הוטעם כי -

"במסגרת בוחינת הבקשה לממן צו מנעה זמני שימנע את שימוש הערכות אין צורך לבחון את טענות הצדדים ההדריות ביחס להפרות של הסכם הפרשה וחוזוי הביצוע (עסקת היסוד). טענות אלה הן טענות חזיות "רגילותות" אשר כזכור אין בהן כדי למנוע בשלב הנוכחי את שימוש הערכות הבנקאית, וזאת אופיה האוטונומי והבלתי-תלוי. דברים אלו יפים גם לעניין טענת המבוקשת לשינוי בימוש הערכות ולטענה כי סכום כספי הערכות שימושו מתבקש גבוה מההוצאות שהוציאו המשיכות בפועל לתיקון הליקויים. טענות אלה מוקמן בהליך העיקרי והן אין מקומות עילה לממן צו זמני שימנע את שימוש הערכות".

כן נפסק כי על בית המשפט להיזהר בנותנו פרשנות לערכות האוטונומית, כאשר הוא בוחר שלא לאפשר שימושה, שכן בכך עלול הוא לפגוע במחותה.

בהתאם מיום 7.6.20 קבעתי כי ככל שברצון המבוקשת לטעון כי נקטה בכל האמצעים על מנת להסדיר את התנהלותה, כנדרש בהסדר, או לתמוך את טענותיה המפורחות בבקשתה, מצטייד במסמכים רלוונטיים לשם הצגתם במועד הדיון, ואולם המבוקשת לא עשתה כן.

בנסיבות האמורות, שהעמידה המבוקשת ערבות בנקאית אוטונומית, מוטל עליה הנטול להראות בחולף 6 שנים ממועד גזר הדיון, כי נקטה בכל הפעולות הנדרשות לשם קבלת רישיון העסק. ואולם המבוקשת אף טענה באופן לoklyn וללא כל פירוט כי העיכובים נבעו מסיבות שאין תלויות בה, מבלי שהציגה ראייה כלשהי על מנת לתמוך בטענה זו.

פניתה הנוכחית מרוקנת למעשה מתוכן את הסכמת הצדדים אשר אושרה על ידי בית המשפט לפני שנים, מביאה לשרבול ההליך, באופן אותו רצו הצדדים מלכתחילה למנוע, ואני מוצאת בה ממש.

טענת המבוקשת כי טרם חילוט העARBOT יש להמתין להרשותה במסגרת תיק נספ, או לנHAL הלייר של הבאת ראיות, חותרת תחת המנגנון של ערבות בנקאית אוטונומית, ואין לקבללה.

כך גם אין בידי לקבל את הטענות בדבר שייה והשתק. אף אם אין כי ניתן היה לחליט את העARBOT מוקדם יותר, יש להזכיר על העלתה הטענה כי היה מקום לעשות כן, חלף שבchez המשיבה כי לא פעלת חילוט העARBOT מיד בהזדמנות הראשונה, ונתנה הזדמנויות נוספות לmbokshet להסדיר את קבלת הרישיון. לא למותר לציין כי המשיבה טענה, במשמעות דומות אשר נטען בהליך קודמים, כי נמנעה מחילוט העARBOT נוכח בקשה המבוקשת למיצוי המשא ומתן בין הצדדים.

טענות אלו אף אין מתישבות עם בקשوتיה החוזרות של המבוקשת מבית המשפט להורות על מתן אורכה, ולהימנע הלכה למעשה מסגירת העסק או חילוט העARBOT.

זאת ועוד, כאמור, בהתאם להלכה הפסוכה לעARBOT בנקאית אוטונומית מעמד ייחודי, אשר נועד לפשט את ההליכים, ולהיות בטווחה פשוטה לישום. בנסיבות אלו, לא ניתן לקבל את טענת המבוקשת לפיה היה על המשיבה לאפשר לה לתקן את הטعون תיקון (מה גם שכאמר - ניתנו לmbokshet מספר שנים לתקן הטעון תיקון - ואולם הדבר לא נעשה עד עתה).

טענת המבוקשת לפגיעה כלכלית בה ככל שתחולט העARBOT, משומש שהיא נמצאת בעיצומן של פעולות שידרוג התנהנה, לצד הטענה כי הדבר מהו נסיבה מיוחדת המצדיקה מניעת חילוט העARBOT, לא נתמכה בראייה כלשהי ولو בתצהיר, באשר לחס שבן עלות השדרוג לבין יכולותה של המבוקשת, ואני מוצאת בה הצדקה להימנע מהחילוט.

אשר לטענה כי לא ניתן לחליט את העARBOT שכן היא הוגשה כמפורט בנסיבות תיק אחר המתנהל כנגד המבוקשת, לצד

הטענה כי רק המותב הדן בתיק האחר מוסמך בסיום ההליך להחזיר את הערכות או ל החלטה - דומה כי ניתן להסתפק בקביעה כי מוטב היה שלא לטעון טענה זו, אשר אין בה ממש.

סיכום ומסקנות

כמבואר בהרבה לעיל, כנגד המבוקשת ניתן גזר דין במסגרת הסדר טיעון בשנת 2014.

במסגרת הסדר הטיעון העמידה המבוקשת ערבות בנקאית אוטונומית, לשם הבטחת עמידתה בהתחייבותה, ועיקרין עמידה בתנאי החוק וקבלת רישיון עסק.

חרף מספר אורכות שניתנו לבקשתו, פקע רישיון העסק האחרון שניתן לבקשת לפני מעלה משנה וחצי.

ה浼וקשת טרם קיבלה רישיון עסק העולה בקנה אחד עם ההסדר שגובש בין הצדדים, ולא עמדה בהתחייבותה. כאמור, במסגרת כתוב אישום נוסף שהוגש כנגד המבוקשת, בת"פ 18587-02-19, היא אף מואשמת בניהול תחנת המעבר שלא כדין, בזיהום האויר והמים, ועוד.

דוחתי לעיל את טענה של המבוקשת כי ההסדר שגובש בין הצדדים, ולאחריו פעולה משך שנים,بطل, וכן דוחתי את טענה כי הסדר חדש אלו הגיעו הצדדים, וערבות נוספת אשר ניתנה במסגרת משוהגש נגד המבוקשת כתוב אישום נוסף, באו להחליף את ההסכם והערבות הנדונים במסגרת תיק זה.

בוחלתתי בבקשת הערכות, מחודש דצמבר 19', קבעתי כי האורכה الأخيرة אשר ניתנה לבקשת למילוי התחייבותה במסגרת הסדר הטיעון, פגה בחודש דצמבר 17', קרי לפני כמעט שלוש שנים.

הערבות הבנקאית אותה הפקידה המבוקשת הינה בהתאם להסכמה הצדדים ועל פי נוסח הערכות, ערבות בנקאית אוטונומית.

ה גם שאין חולק שה浼וקשת נקטה בפעולות מסוימות על מנת להסדיר את קבלת הרישיון, היא לא הציגה ראיות על מנת לתמוך בטענה כי נקטה בכל האמצעים על מנת להסדיר את התחייבותה בהתאם לאמור בפסק דין, ובוודאי שלא הרימה את הנintel על מנת לשכנע כי אי קבלת הרישיון אינו תלוי בה.

לא לモתר לציין כי דברים דומים נקבעו במסגרת עת"מ 75011-01-19, עתירה מנהלית אותה הגישה המבוקשת, במסגרתה ביקשה כי רשות הרישוי במוועצת האזורי חוף השaron והמשיבה, יבהירו מדוע לא ניתן לה רישיון עסק ומדובר לא יותר הרישיון הזמן.

בית המשפט המחוזי מרכז, מפי כבוד השופט שלה, קבע כי לא הוכח, ואף לא נטען מפורשות, כי המבוקשת עמדה בהתחייבותה במסגרת הסדר הטיעון, והעתירה נדחתה.

משלא עמדה המבקשת בהתאם להחלטת הערכות.

בהתאם לפסיקה עליה עמדנו, המשיבה אינה מחויבת בהנמקה כלשהי, וכן גם הובהר מפורשות בכתב הערכות אותן העמידה המבקשת. חרף זאת, הودעת המשיבה בדבר כוונתה לבצע את החלטות מפנה להחלטות אחרות, בהן ציון כי לשיטת המשיבה, המבקשת פועלת תוך תקוו של תחנת המעבר, ואני עומדת בדרישות חוקים שונים המפורטים בהחלטות אלו.

ኖכח המכ Allow המתוואר לעיל, באתי לכל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשת המבקשת, ואני קובעת כי המשיבה זכאית למשוך את הערכות שהועמדה לזכותה.

טרם סיום, לא ניתן להתעלם מהפרוצדורה החריגת ולא מקובלת, בלשון המעטה, בה נקבעה המבקשת בבקשתה לעיכוב ביצוע החלטות.

למרבה הצער, אין מנוס מסקנה כי המבקשת אשר עשתה שימוש לרעה בהלכתי משפט, ואף עלולה הייתה להביא לעיוות דין ולהசיל את בית המשפט, בטענת המשיבה.

המבקשת הגישה את הבקשה לעיכוב ביצוע החלטות במסגרת תיק אחר המתנהל בין הצדדים, שעניינו כתוב אישום חדש שהוגש נגדה, בפניו מوطב אחר, ולא במסגרת התקיק בו ניתן גזר דין, ובניגוד לעובדה כי עד עתה הוגשו בקשרותיה במסגרת תיק זה - בהתאם לדין ולהסכמה הצדדים.

בנסיבות אלו, מוצאת אני ממש בטענת המשיבה, לפיה דומה כי מדובר בניסיון פסול לבחר מوطב.

אף באופן מהותי, טענת המבקשת כי ההסכם אליו הגיעו עם המשיבה לפני 6 שנים, אשר קיבל תוקף של פסק דין ואורו פעולה לאורך שנים, אינו תקף והוא VOID, הינה טענה פסולה ומוקוממת אשר מוטב היה שלא להעלotta.

טענותיה הנוספות והתנהלותה המתוארת לעיל, ובכללן הטענה כי לא ניתן לחייב ערכות מאוחר שזו הוגשה כמפורט במסגרת תיק אחר, הגשת ערעור על החלטה קודמת ובקשה מבית המשפט המחויז לעכב את הדיון בערעור עד להחלטה בבית המשפט כאמור, העלתה טענת פסולות, לראשונה, מנטבקה להגביל לתגובהה החריפה של המשיבה לבקשתה לעיכוב ביצוע, ועוד טענות אשר מוטב היה שלא לטעון - מעשים וטענות אלו תומכים במסקנה בדבר שימוש לרעה בהלכתי המשפט, עשיית מעשה שלא יעשה, נסיוון מוחטב ונסיון לדחית הקץ. לא לモתר לציין כי בערעור שהוגש על החלטתי האמורה לבית המשפט המחויז (ע"פ 45882-01-20) נקבע כי המבקשת תעדיכנו במצב הדברים עד לתאריך מסויים, ואולם המבקשת נמנעה מלעדכן את בית המשפט, ובנסיבות אלו נסגר התקיק. אף בהתנהלות זו יש כדי לתמוך במסקנה בדבר ניסיונות להביא עוד ועוד לה坦שכות ההלכדים, ולהיעדר הכרעה.

בנסיבות אלו, אני מוצאת ממש בעיתורת המשיבה להשיט על המבקשת הוצאות ממשמעותיות, ולפיכך

מטילה עליה הוצאות בגובה 10,000NL לטובת הקאן לשמרות הניקיון.

ההוצאות תשולםנה עד ליום 0.10.20.

הבקשה נדחתת.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, י"ז אלול תש"פ, 06 ספטמבר 2020, בהעדך
הצדדים.